

Sic. n. accepimus quibus precipiūt ut ofōe
benigna multitudinis aīos ad beniuolentiā
alliciant: militesq; blando appellando ser-
mone deliniant.

Atq; etiā hoc præceptū officii diligenter tenedū
est: ne quē unq̄ innocentes in iudicio capitū
accerſas. Id. n. sine ſcelere fieri nullo pacto
potest.

Nam quid est tam inhumanū: q̄ eloquentiaz
a natura ad salutem hominuz: & ad conser-
uationē datā ad bonorū pestem permitteq;
conuertere.

Nec tñ ut hoc fugiendū est: ita habendū est
religioni contrariū nocenteq; & nefarium
aliquando ac impium defendere.

Vult hec multitudo: patitur consuetudo: fert
etiam humanitas.

Iudicis est semper in causis uerū sequi: Pa-
tromi nō nunq̄ uerisimile: etiam si minus
sit uerū defendere.

Largitioq; queſit ex re familiari fontē ipsuz
benignitatis exhaurit. Ita benignitate beni-
gnitas tollitur.

Preclare in epistola quadam Alexandrum filiū